

Orationem istam, quam tibi scripsisse scribis, Amplissime
 Hugoni idem mitto. Addidi et Versus, sed à me castigatos.
 Puto enim me observasse pariter ea, quae minus ad Aulicū
 palatium futura iudicari. Quamquam in istiusmodi carminis
 genere Verba danda sit postea, Sexus, et qui non sit non
 festivis sicut loqui, addo et impoliticis, Amori. Ne
 scripsi illa, ut laeta viderent, sed ut inter paucissimos et
 intimos admissiois amicos pervent. Si quid pueri reliquis
 adhaerere in isto carmine, quod auctorū gravitati minus
 conveniat, quae in margine tantum ascripta nota, et
 tibi commodum, remitte. Scrupulum adhaerere mihi move illud:
 Non Batavis tanti totaq. Sylva mihi est,
 sed quid mi ita loquatur uxor, cui vel ita Præstantia
 carior est viri salus. Conspiram vero tuam tantum
 abest, ut agere speram, ut haec nota tibi et me et sine
 furo amari a te cognoscam. Vitij aut erroris in amico disti,
 mutatio amicitiae Propugnare maxime. Dolor enim utilitatem,
 sine qua non est amicitiae Calde non potest. Vale
 Vir praestantissime, et me ama. Lugd. Bat.
 ipse hoc propid. Cal. Sept. 1612. xxxix.

Hug. 37.

INDIA
1663

Barlaeus.

J. Ang. Cy.